

ЗА ПРИНОС КЪМ БЪЛГАРСКОТО ОБЩЕСТВО
ОБРАЗОВАНИЕ · ДАРИТЕЛСТВО · БИЗНЕС

Мотиви

на Организационния комитет

на „Награди Евлогий и Христо Георгиеви

за принос към българското общество в областта

на образованието, дарителството и бизнеса”

Ротари клуб – Карлово, 23.06.2014

Уважаеми госпожи и господа,

За нас Евлогий и Христо Георгиеви са национални герои. Независимо от това, че те не проляха капка кръв за отечеството, те живяха достойно, постигнаха много повече от всеки един от нас и дариха без остатък делото на живота си за възхода на българската нация. Те изповядваха идеала за просперитет на личността чрез образование, труд и всеотдайност. Те дадоха пример на всички нас за живот в полза на България.

Ние, карловци, сме закърмени с идеала на нашите велики съграждани – братята Христо и Евлогий Георгиеви.

Тези необикновени личности възплъщават нашия идеал, непреходен и валиден за нашето съвремие. Те са пример – недостижим за поколения преди нас, за нас и за тези, които идват след нас.

Пример за величие, родолюбие, филантропия, интелект и лидерство.

Пример и символ на визионерство, стратегия, дипломация и бизнес успех.

Пример за лоялност, щедрост, достойнство, разум и човеколюбие.

Житейски пример за всеки един от нас.

История

Преди почти 180 години, в разгара на робството, в малкия град Карлово едно 18-годишно момче, останало сирак, поема пеша пътя към Румъния. Установява се в

Букурещ и започва да продава кожи, гайтани и вълнени изделия на българите, които живеят там. Това дете няма нищо друго освен образованието, което е получило в първото и най-добро за времето си в България класно училище на Райно Попович. Това е Евлогий Георгиев. Пет години по-късно по стъпките му пръгва и по-малкият му брат Христо.

Един живот по-късно това са най-големите търговци и банкери в България и Румъния. Личното им състояние надхвърля брутният вътрешен продукт на Румъния. Търгуват от Лондон до Москва и Сирия.

Това е феноменалният пример за бизнес успеха. Успех, създаден от техния интелект и добро образование.

Това са хора, които развиват контактите и добрите отношения с хората като основа на своята житейска философия – от приятелството със съучениците си Каравелов, Раковски, Хаджи Димитър, Ботьо Петков до приятелството с руския консул Найден Геров, всички руски дипломати в Букурещ, Белград и европейските столици, с турските политици, дипломати и лидери. Тези хора изграждат такава мрежа от връзки, че в навечерието на Руско-турската освободителна война това представлява най-голямата разузнавателна мрежа за руското командване.

Това са хората, които раждат концепцията за освобождение на България по мирен път и това е израз на тяхната философия за постигане на мир и силна подкрепа за хуманността.

Общото дело преди 120 години, това, което е бленувал цял един народ, е освобождението на България.

Христо Георгиев основава в Букурещ Добродетелната дружина. Той събира около себе си всички заможни българи в изгнание, организира и повежда дело за подпомагане на освобождението и като простира погледа си още по-далеч, създава визията за изграждането на България след освобождението. След смъртта му делото продължава по-големият брат – Евлогий. Той се мести от Браила в Букурещ, за да ръководи „старите”, както ги наричат революционерите, и да бъде близо до сърцето на дипломатията.

Добродетелната дружина подкрепя имигрантската преса, подкрепя българската култура. Въпреки разбиранята си, финансира сглобяването, въоръжението, продоволствието и обучението на над 500 души въстаници, които да участват с Русия във военните действия по време на Кримската война. Финансира създаването на Първата легия на Раковски в Белград, но може би най-значимото дело е мисията за нагнетяване на общественото напрежение в Русия и силното възмущение на всички западни държави след кланетата по време на Априлското въстание. Лично Евлогий Георгиев финансира, планира и подготвя мисия, която да обиколи всички западни държави, да се срещне с императори и царе, да влезе в редакциите на всички влиятелни вестници – от Австрия до Англия, и да разкаже за зверствата в България. Същите емисари са изпратени в Русия и реакцията не закъснява – Русия обявява война на Турция в защита на братския християнски народ.

Христо и Евлогий Георгиеви никога не забравиха своята родина и своя роден град Карлово. Те додоха мило и драго, за да помогнат. Изучиха стопици български деца в чужбина, финансираха настоятелствата на училища, болници и църкви. Помагаха на емигранти. След кланета на 20 юли 1877 г, когато бяха избити хиляди мъже, а техните вдовици и невръстни деца бяха останали без хляб и препитание, построиха фабрика в Карлово и я подариха на общината, за да има жените къде да работят. Грижиха се като бащи за бедните си съграждани. На фона на всичко това Евлогий Георгиев пише на Найден Геров година преди избухването на войната: „...брате, идват при мене хора за помощ, но аз все с по-малко и на части мога да помагам. Аз искам един ден да сложа нещата си в ред и да помогна, както трябва...“

Това са думите на човека, който непосредствено след това (година преди войната) депозира завещанието си в руското консулство в Букурещ – завещанието, с което след смъртта си, за да няма кой да му благодари, дарява 6 000 000 златни лева за построяването на Софийския университет.

Няма по-голямо дарение от това, не само в българската история, а вероятно и в историята на съвременния свят – равностойността на 18 тона злато е дарена, за да пребъде българската нация. 120 години поред хиляди хора да завършват и да вливат своите знания и интелект за добруването на нашата държава.

И в това завещание скромно се мъдрят думите:

„Само надеждата ми, че ще мога и аз да участвам в преуспяването и величието на отечеството ми, ме прави да умира спокойно.“

Христо и Евлоги Георгиеви.

На тези хора ние вдигнахме паметник.

Ние, Ротари клуб – Карлово, сме горди с нашето дело. Ние възкресихме народната памет за живота на едни от най-великите българи. И днес, сега, ние стоим с гордо вдигнати глави и говорим за брапята, защото те въплъщават нашия общ идеал.

В израз на нашите родолюбиви чувства и с цел да възкресим народната памет за тях ние, Ротари клуб – Карлово, учредихме ежегодни награди на името на Христо и Евлогий Георгиеви за принос към българското общество в областта на образованието, дарителството и бизнеса.

На 11 май – денят на Свети свети Кирил и Методий, ние ще връчваме тази награда на наши съвременници българи с най-голям принос към ценностите, изповядвани от брапята Евлогий и Христо Георгиеви.

С уважение:

Христо Тучев

(Председател на Организационния комитет)